

en Vejledning, for Forsvarsordningen herhjemme, den fik vi ikke; Verden er om muligt endnu værre, end før Folkeforbundet blev til; Nationerne slaas, nogle Steder militært, alle Steder økonomisk, det er i Virkeligheden Krig af alle mod alle. Hvad gør Folkeforbundet andet, siger man, end at deklamere og dinere? Eller hvis vi mærker noget dernedefra, er det Arbejdsbureauet, der kommer med sine besværlige Krav om Ratifikation af forskellige sociale Bestemmelser. Det er i det hele taget noget meget ubelejligt, dette Folkeforbund, skønt den danske Rigsdag enstemmigt vedtog at indmelde os i det, og der heller ikke er en eneste, der tør opkaste den Tanke, at vi skulde udmelde os af det. Vi maa imidlertid affinde os med det og se, om der alligevel ikke udrettes noget, og om ikke der er Mulighed for at udrette noget mere i Fremtiden.

Der gøres en Del for humane og humanitære Formaal. Der bliver, som De ved, hvert Aar efter Generaldebatten nedsat 6 store Udvalg eller Kommissioner, som de kaldes, der bestaar af et Medlem af hver af Delegationerne; disse Udvalg er paa et Par og halvtreds Medlemmer, og deres Forhandlinger er offentlige. Det er Forsamlinger, hvor der arbejdes, og arbejdes under Offentlighedens hele Opmærksomhed. — Den 5te Kommission giver sig af med humanitære Formaal, og det kan være meget godt, siger man, men er det egentlig ikke latterligt, f. Eks. dette, at man beslutter noget om Opiumshandelen, hvad kommer det os ved? Og tilmed, er det ikke i Virkeligheden saaledes, som der blev sagt ved Generaldebatten dernede om det Spørgsmaal af den indiske Delegerede Maharajahen af Nawanagar: Opium i Indien, det er det samme, som Kaffe og The er for Europæerne, Europæerne trænger til at strammes op, og saa drikker de Kaffe og The, vi trænger til at beroliges, og saa tager vi noget Opium. Det er det, der er det gale, siger man, at man overhovedet vil prøve paa at lave bestemte Normer for disse forskellige Racer og Nationaliteter, for de har forskelligt Behov og forskellige Forudsætninger. Og det er rigtigt. Det er muligt, at man i Bestræbelserne for at udrette noget paa det Omraade ikke altid tilstrækkeligt tager Hensyn til de ejendommelige Forhold, som de forskellige Racer er undergivet. Men ved Samarbejdet dernede lærer de forskellige Racer og Nationaliteter hverandre at kende og kan saa efterhaanden tage Hensyn.

I denne Kommission, den humanitære, udrettes der imidlertid betydelige Ting. Og De vil have lagt Mærke til, at efter den

store Verdenskrig er vi blevet forskaanet for disse Pestsygdomme, som ellers er de store Kriges Følgesvend; paa det Omraade har den af Folkeforbundet nedsatte hygiejniske Kommission, som Danskeren Dr. Thorvald Madsen er Præsident for, udrettet et Arbejde, hvis Betydning vi neppe kan vurdere tilstrækkeligt endnu. Eller dette, at Nordmanden Dr. Fridtjof Nansen har gjort et overordentlig stort Arbejde ved at faa de 400 000 Fanger hjem fra Sibirien og Rusland. Eller dette, at Folkeforbundet har dømt i Aalandsspørgsmaalet mellem Sverige og Finland, dette, at man afgjorde ved Voldgift det Spørgsmaal, som kunde have givet Anledning til en Krig i Østersøen, der vilde være blevet til ubodelig Skade for denne Del af Europa. Og der kunde nævnes forskellige Domme af samme Slags, som er fældet, og som man har bøjet sig under andre Steder paa Jorden. Den internationale Domstol er oprettet. Ja, man kan naturligvis notere alle de Ulykker, der er sket, skønt Folkeforbundet har siddet, men man kan ikke med samme Nøjagtighed notere, hvilke Ulykker dette Folkeforbund har afværget.

Og hvor vidt er vi naaet, siger man. Ja, læg Mærke til, at de danske Stammer var mange Hundrede Aar om at smelte sammen til en national Enhed, og der er jo Rester endnu af Provinsfølelse hos nogle, f. Eks. er den slesvigske Følelse meget stærk endnu, og for ikke at forurette nogen, kan jeg sige, at jeg tror, at enhver født Slesviger har saa meget deraf, at han kan efterføle disse, der endnu stadig føler som Slesvigere. Naar det tog saa lang Tid for de danske Stammer at slutte sig sammen til en folkelig Enhed, kan man ikke vente, at man paa 2½ Aar skal kunne se videre Spor til Sammenslutning af disse Nationer og Racer, som har staaet imod hinanden, saa længe de har været til, især efter Verdenskrigen, der har ført til, at hverken Tyskland eller Rusland eller Tyrkiet er Medlemmer af Folkeforbundet, saa lidt som De forenede Stater. Saa længe disse Stater staaer uden for, vil Folkeforbundet naturligvis være svagt, men naar vi kommer over det forfærdelige Aar, Verden synes at skulle gaa igennem nu, er det at haabe, at de kommer med ogsaa. Det, der har været indvendt mod Tysklands Optagelse hidtil, især fra fransk Side, er, at det ikke har opfyldt Versaillestraktaten, men dette vil ikke kunne hævdes med gyldig Grund længere, naar man ser hen til, at den samme Magt, Frankrig, har opfordret Tyrkiet til at melde sig ind i Folkeforbundet, til Trods for at dette har brudt Sèvresstraktaten.